

HAIZEAREN AHOTSETAN

HITZ EGITEN DAKITENEN DOTOREZIA

Iñaki Madison

Ez dakit arte bat den ala pertsona askok berez daramaten gaitasun bat, baina badakit miresten dudan zerbait dela; horregatik, jendearekin izaten ditudan elkarrizketetan zein besteek beren artean dituztenetan, arreta handiz behatzen dut gizakiok nola adierazten dugun geure burua.

Adierazpen, iritzi edo eztabaidarik txikienaren aurrean ere pertsonak etiketatuak izaten garen mundu honetan, zuhurtzia nagusitzen da gure iritzia askatasunez ematerakoan, bidegabeki epaituak izateko edo gure ideiak hutsaltzat zein baztergarritzat jotzeko beldurragatik. Horregatik, gero eta balio handiagoa ematen diot norberak sentitzen duena adierazteari, besteek zer pentsatuko duten albo batera utzita; hori bai, betiere errespetutik eta ezagunarekiko, berriarekiko zein desberdinarekiko irekitasunetik abiatuta, uste baitut, oro har, elkartzen gaituzten hariak direla bereizten gaituztenak baino sendoagoak.

Halaber, gustuko dugu besteek gogo irekiko pertsona gisa ikustea, trukerako eta partekatze prest; eta urteek aurrera egin ahala, badirudi gero eta ausartagoak garela geure burua adierazteko orduan. Denok esan dugu noizbait: “nire adinean, berdin zait besteek nitaz zer pentsatzen duten”.

Sarritan galdetzen diot neure buruari non datzan gure jokabidearen dotoreziaren giltza, elkarrizketen bidez ageri den hari sotil horretan; eta aitortu behar dut ideia ugari, zalantzak eta noizbehinkako burutazio ausartak sortzen zaizkidala. Hala ere, badut ziurtasun bat: dena diskrezioan eta zintzotasunean errotzen dela gure harremanetan. Diskrezioa, alegia, gaiak sentiberatasunez eta konfidentzialtasunez tratatzeko gaitasuna. Pertsona dotoreak badaki noiz hitz egin eta noiz entzun; badaki isilpekotasunak gordetzen, txutxumutxuak zabaldu gabe, eta bere hitzen zein ekintzen eragina ulertzen du. Horregatik, besteen pribatutasuna eta duintasuna zaintzen dituen jokabidea hautatzen du. Diskrezioak, halaber, isiltzen jakitea eskatzen du: epaiketa ekar dezaketen iruzkinei uko egitea edo eskatu gabeko iritzia ez plazaratzea. Ez da erraza, jakina, denoi gustatzen baitzaigu azken hitzaren jabe izatea.

Eta hori guztia apaltasunetik: onartuz ez dugula beti arrazoia, ez garela besteak baino ez hobeak ez okerragoak, eta benetan garrantzitsua dela ahalik eta ondoen jokatzeko saiakeria. Izan ere, besteengan ere bada arrazoia, guretik urrun egon arren; eta partekatzearen plazer sakonean datza gure izatearen benetako dotorezia.

“Horregatik, besteen pribatutasuna eta duintasuna zaintzen dituen jokabidea hautatzen du.”